

«La rehabilitació sense sostre no existeix»

Habitat 3 i l'Agència de l'Habitatge de Catalunya presenten la gestió pionera d'un edifici que acull persones sense sostre i en risc d'exclusió social | Les llars estan gestionades per entitats de la Taula del Tercer Sector i tutel·len la reinserció social dels seus inquilins

Un dels usuaris de l'edifici del carrer Sant Eloi de Barcelona, al barri de la Marina | ACN

Quan en Raül, de 46 anys, obre la porta de casa seva a l'edifici del carrer Sant Eloi número 2-4 assegura que ho fa content perquè "la gent prengui consciència dels problemes socials". Des de fa uns mesos, ha començat a treballar en un servei de missatgeria urbana del Centre de Treball Especial de Barcelona, un èxit en el seu procés de recuperació dels problemes mentals que el 1996 van començar a apartar-lo de la seva vida i la seva professió, enginyer de producte.

"Passava de la depressió a la eufòria i després venien els deliris", recorda assegut des del seu menjador. Actualment, ha recuperat el contacte amb els seus dos fills i pot organitzar trobades amb els seus amics de tota la vida. Segons explica, tot plegat ha estat gràcies al fet de tenir el seu espai propi. "La rehabilitació sense sostre no existeix", sentència.

El seu és un dels 44 casos de persones en risc d'exclusió que acull aquest edifici del barri de la Marina de Barcelona, a prop de la Zona Franca, i que ha estat presentat com una "experiència pionera" a tot Catalunya de gestió d'habitatge social per l'Agència de l'Habitatge (http://www.agenciahabitatge.cat/wps/portal?WCM_GLOBAL_CONTEXT=/ca/ahc/web/inici) i la Fundació Hàbitat (<http://habitat3.cat/>), impulsada per la Taula del Tercer Sector (<http://www.tercersector.cat/>).

De "fracàs" a "èxit"

El bloc del carrer Sant Eloi 2-4, propietat de l'Incasòl, es va construir, inicialment, per ser un edifici destinat a joves, però va patir diverses ocupacions, desperfectes i comportaments incívics. L'any

2014, l'Agència va aconseguir desallotjar tots els ocupants i després d'una inversió de 600.000 euros va acabar la rehabilitació de tots els desperfectes soferts durant els anys d'ocupació. Finalment, el mes de setembre passat la gestió de l'edifici va ser cedida a Hàbitat 3.

En paraules del secretari d'Habitatge i Millora Urbana de la Generalitat, Carles Sala, s'ha convertit la història d'un "fracàs" en "èxit". Per la seva banda, Carme Trilla, la presidenta de la fundació destaca la importància d'aquest model de gestió en en els programes d'inserció social. "L'objectiu és el trànsit de la 'molta tutela' de les persones a la seva autonomia total i aquest edifici és pioner en això", detalla.

La selecció de les persones que viuen en aquest conjunt de 32 habitatges l'han realitzat entitats membres de la Taula del Tercer Sector com AREP (<http://arep.cat/default.cfm>) ; JOIA (<http://fundaciojoia.org/ca/>) , amb Sant Pere Claver (<http://www.santpereclaver.org/>) ; Prevenció, Assistència i Seguiment (<http://pas-org.cat/>) ; ABD (<http://fundacion.abd-ong.org/>) ; la Fundació Mambré (<http://www.fundaciomambre.org/>) , i la Fundació Salut i Comunitat (<https://www.fsyc.org/?lang=ca>) .

"Un projecte de vida independent"

Justament aquesta última és la que ha introduït el Juanjo, de 59 anys, en un d'aquests pisos. Per culpa dels seus problemes de salut, fa 10 anys que no treballa i viu amb una pensió de 420 euros. Fins al passat setembre, no tenia una llar fixa, sinó que anava llogant habitacions, que compartia en "pisos pastera", com explica.

Gràcies al fet de poder gaudir d'un habitatge propi en combinació amb el suport social ha aconseguit una organització diària i ha establert una interacció amb el barri. "Pel matí em llevo aviat, vaig a menjar al menjador social i a la tarda vaig al club social a fer activitats com cuina", detalla.

Així, deixa enrere una etapa de la seva vida marcada per la depressió, la ludopatia i l'alcoholisme. "Estic encantat de viure aquí, em sento més content", expressa Juanjo. Segons Alba López, la integradora social que l'atén unes quatre hores a la setmana, es tractava d'un "cas clar" que necessitava millorar la seva vida a través d'aquest model de gestió implantat a l'edifici del carrer Sant Eloi. "Té un espai i a partir d'aquí es poden treballar aspectes com deixar de fumar, tornar a sortir i tenir vincles socials", assegura López, per afegir: "En definitiva, aconseguir un projecte de vida independent".